

noudattaa direktiivissä sen täytäntöönpanolle varattua määräaika. Tämä määräaika päättyi 1.1.2000 ilman, että Yhdistynyt kuningaskunta on antanut komission vaatimuksissa tarkoitettua direktiivin noudattamiseksi tarpeellisia säännöksiä.

(¹) EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 4.10.2001 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-382/01)

(2001/C 331/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.10.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Christina Tufvesson, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY(¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklassa määrätään, että direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Tästä seuraa implisiittisesti, että jäsenvaltioiden velvollisuutena on noudattaa direktiivissä säädettyä määräaika. Tämä määräaika päättyi 5.6.2000, eikä Yhdistynyt kuningaskunta ole antanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä.

(¹) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1–12.

Østre Landsretin 26.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa De Danske Bilimportører vastaan Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen

(Asia C-383/01)

(2001/C 331/25)

Østre Landsret on pyytänyt 26.9.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.10.2001, ennakkoratkaisua asiassa De Danske Bilimportører vastaan Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voiko jäsenvaltion kantama välillinen vero (rekisteröinti-vero), joka on uusien autojen osalta 105 prosenttia 52 800 DKK:sta ja 180 prosenttia verotusarvon loppuosasta, olla määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide ja siksi EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan perusteella kielletty (ks. asiassa C-47/88, komissio v. Tanska, 11.12.1990 annettu tuomio, Kok. 1990, s. I-4509, 13 kohta)?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, voiko rekisteröintivero olla oikeutettu niiden perusteiden vuoksi, jotka on mainittu perustamissopimuksen 30 artiklassa tai 28 artiklaa koskevassa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä (ks. asia 120/78, Rewe Zentral, 20.2.1979, Kok. 1979, s. 649)?

Euroopan yhteisöjen komission 9.10.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-392/01)

(2001/C 331/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.10.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön jäsen Isabel Martínez del Peral, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön jäsen Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Espanjan kuningaskunta ei ole antanut harhaanjohtavaa mainontaa koskevan direktiivin 84/450/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta sisällyttämällä siihen vertaileva mainonta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/55/EY⁽²⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, se ei ole noudattanut kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunnan piti toteuttaa direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 23.4.2000 ja ilmoittaa tästä viipymättä komissiolle. Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan ole täyttänyt näitä velvoitteitaan, sillä se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä kyseisen direktiivin saattamiseksi osaksi Espanjan oikeusjärjestystä.

⁽¹⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18.

Euroopan yhteisöjen komission 12.10.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliances, Péchiney Électrometallurgie, Vargon Alloys A.B ja Ferroatlantica vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 1.8.2001 antamasta määräyksestä

(Asia C-404/01 P(R))

(2001/C 331/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 12.10.2001 (valokopio saapunut 11.10.2001) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliances, Péchiney Électrometallurgie, Vargon Alloys A.B ja Ferroatlantica vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 1.8.2001 antamasta määräyksestä. Valittajan asiamiehinä ovat V. Kreuzshtitz ja S. Meany, joita avustaa Ph. Bentley, Barrister, prosessiosoitte Luxembourgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-132/01 R, Euroalliances ym. v. komissio, 1.8.2001 antaman määräyksen,
- hylkää asiassa T-132/01 R tehdyn välimielipäätöksen, ja
- velvoittaa kantajat korvaamaan käsiteltävänä olevasta valituksesta sekä välimielipäätöksestä ja kyseisen määräyksen muuttamisesta koskevasta hakemuksesta aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Määräyksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan säännöksiä, koska siinä todetaan, että ”merkittävä ja vakava on tulkittava toistensa synonyymeiksi”. Asetusta ei voida tulkita siten, että sen 3 artiklan mukainen merkittävä vahinko vastaisi välimielipäätöksessä edellytettyä vakavaa vahinkoa.
- Määräys on poikkeusolosuhteita koskevan oikeuskäytännön vastainen, koska siinä todetaan, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä voidaan poiketa esillä olevien seikkojen perusteella.
- Määräys on oikeuskäytännön vastainen, koska siinä todetaan, että kantajien mahdollisesti kärsimä vahinko on korjaamaton.

(Toissijaisesti)

- Esillä olevien intressien vertailusta on todettava, että

riidanalaisessa määräyksessä on päädytty epäjohtonmukaiseen tulkintaan katsottaessa, että tuonin kirjaaminen ilman vakuuden antamista ei johda korjaamattomaan tilanteeseen toisin kuin tuonin kirjaaminen annettaessa vakuus, ja

riidanalainen määräys on asetuksen 384/96 7 artiklan (jolla täytäntöönpannaan WTO:n polkumyyntiä koskevan sopimuksen 7 artiklasta johtuvat yhteisön velvoitteet) vastainen, koska määräyksessä katsotaan, että tuonin kirjaamisella ei ole samanlaisia vaikutuksia kuin polkumyynnin vastaisilla toimilla.